

Le eno je potrebno

SV. CECILIJA, devica in mučenka

Z veseljem pojte Bogu!

Slavite Gospoda s citrami, igrajte mu na harfo z desetimi strunami. Pojte mu novo pesem. Slecite starega človeka! Poznate novo pesem: novega človeka, novo zavezo, novo pesem. Nova pesem nima nobene zveze s starim človekom. Ne doumeš je, če nisi novi človek, po milosti rešen ostarelosti in odslej prištet k novi zavezi nebeškega kraljestva. K njemu koprne naše srce in poje novo pesem. Toda te nove pesmi ne pojemo z grlom ali z jezikom, marveč z življenjem.

Pojte mu novo pesem, glasno mu pojte! Pa se sprašuješ, kako neki naj poješ. Poj mu, a nikar slabo! Nima rad, da žalimo njegov posluh. Zato le dobro pojte, bratje! Če ti, recimo, naročijo peti

pred kakim glasbeno izobraženim poslušalcem, češ, poj, da se izkažeš pred njim, se bojiš zameriti umetniku, če ti manjka glasbene vzgoje. Poznavalec bo namreč opazil tvoje napake, ki jih izvajalec niti ne sluti. Kdo bi se potem upal izkazati z dobrim petjem pred Bogom, ki tako strogo sodi pevca, tako globoko vidi v vse okoliščine in tako tenko prisluškuje! Kdaj se ti bo posrečil tako izvrsten pevski nastop, da se v nobeni točki ne boš zameril tako popolnemu posluhu?

Poslušaj me, pokazal ti bom nov način petja: Ne ubadaj se s težavami zaradi besed, kot da naj bi z njimi očaral Boga. Poj radostno! Dobro peti v hvalo Boga se pravi: peti radostno. Kaj pa se pravi *radovati se*? Razumi me! Kadar srce zares poje, besede ne morejo izraziti napeva. Glej te, ki pojo med žetvijo, trgatvijo ali pri kakem drugem delu, ki jih docela zaposli: komaj so začeli izražati veselje s pesmijo, že jih sila

prekipevajočega veselja žene, da puščajo ob strani izgovorjavo besed ter začno vriskati od veselja.

Vriskanje pa pomeni, da srce govori, česar usta niso zmožna izreči. In kdo more biti bolj povod za veselje kot neizrekljivi Bog? Neizrekljivo je tisto bitje, ki ga ne moreš opredeliti, opisati z besedo. Če pa ga torej ne moreš opisati in ne smeš zamolčati, kaj ti še ostane razen radosti? To, da radost srca prikipi na dan brez pomoči besed in da neizmerno veselje preskoči ozke meje besedi? Glasno mu pojte, da bo donelo!

Na ves glas te hvalim, ves dan ti pojem slavo. Vesel ti bom prepeval hvalo!

Radoval se bom nad teboj in vriskal od veselja, opeval bom tvoje ime, Najvišji!

Dobri Bog, sveto mučenko Cecilijo častimo kot zavetnico cerkvene glasbe. Na njeno priprošnjo nas milostno poslušaj in usliši naše prošnje.

SVETNIKI – BOŽJI PRIJATELJI

V molitvi z blaženim Lojzetom Grozdetom

Kot nezakonski otrok se je rodil materi Mariji Grozde in očetu Francu Udovču 27. maja 1923 v Zg. Vodalah pri Tržišču na Dolenjskem. Mati je delala kot dninarica. Nekaj let po njegovem rojstvu se je mati poročila s Francem Kovačem, vendar Lojze ni smel na poroko, ker ga očim ni maral. Po poroki se je mati odselila v dve uri oddaljeno vas Impolje, mali Lojzek pa je ostal v rojstnem domu z dedkom in teto. Mati je zelo pogrešala svojega sina, prav tako on njo, zato jo je čez nekaj let poiskal, žal, pa ga očim še vedno ni sprejel in vrnil se je k sorodnikom. Ob tem se je spraševal, kje je njegov dom. Tam, kjer je živel, ni bilo matere, tam, kjer je bila, ni bilo prostora zanj. Samoto je Lojze premagoval v srečanjih z Božjim stvarstvom – v naravi.

*Tako lepo je biti sam,
čeprav te ne pozna nihče,
čeprav nihče ne ljubi te,
le Bog z nebes na tebe zre.*

V dijaškem internatu se je Lojze srečal z duhovnostjo sv. Ludvika Monforskega, v katerem je našel vzor duhovne moči in modrosti. Knjižica *Razprava o pravi pobožnosti do Matere božje*, ki jo je napisal ta svetnik, mu je pomagala, da je dosegel visoko duhovno rast. V istem

času se je s to knjižico srečal tudi Karel Wojtila, ki je postal papež Janez Pavel II. Lojzeta so ti spisi spodbujali, da je navduševal svoje vrstnike za nazore, ki temeljijo na dostojanstvu in na Božji milosti. V svojih razmišljanjih je zapisal: »Pišem zato, da bi slovenska mladina bolj in bolj doumela resničnost in lepoto svojega krščanskega nazora in se ga veselila.«

*Sem mislil, da sem sam
na sredi teh valov,
na sredi teh vetrov,
in nisem vedel, kam.
In vendar, Ti si bil,
mogočni moj Gospod,
z menoj prav vsepovsod,
kjer jaz sem boje bil.
Podal si mi roko,
me dvignil iz nizkosti,
pokazal pot h kreposti,
pokazal pot v nebo.*

LITERARNI KOTIČEK

Vrtnica – najlepša vseh cvetlic

Legendo o nastanku vrtnice je zapisal Janez Trdina v Verskih bajkah. Takole pravi: »Sv. Jožef, Marija in Jezušček so prišli na potu v Egipt v goščavo bodečega trnja. Sv. Jožef in Marija sta lepo pazila, da Jezuščka ne uprasne trn in grmovje; bilo je tako gosto, da ga nista mogla obvarovati. V ročico se mu je zasadil oster trn in iz rane je padla na zemljo kaplja krvi. Iz zemlje pa je pognala najlepša vseh cvetlic na božjem svetu, veselje za vsako človeško oko, živordeči in žlahtno dišeči **šipek ali gartroža**.«

O tej cvetlici se je spletlo še nekaj mitov. Stari Rimljani so verjeli, da zdravijo tudi pasjo steklino, od tod izvira tudi latinsko vrstno ime rastline (Rosa Canina). Pri nas uporabljamo tudi popačena izraza gartroža ali gavtroža iz nemščine, pa tudi slovensko ime vrtnica je dobesedni prevod iz nemščine (vrtna roža-vrtnica).

Vrtnice uvrščamo v rod šipkov. Pri nas jih je okrog 20 vrst. Najbolj znan je navadni šipek, ki je ena od naših najbolj cenjenih zdravilnih rastlin. V plodovih je veliko C vitamina in

šipkov čaj zvišuje odpornost organizma. Šipek v obliki kaše je bil priljubljen že v kameni dobi.

Vrtnica je kraljica cvetic, verjetno je najbolj priljubljena vrtna rastlina na svetu, saj jo cenijo že od davnine.

Pripravila Leonida

Kaj se le dogaja tam v nebesih zdaj?

Kaj se le dogaja tam v nebesih zdaj?

Malo si poglej ta strašen direndaj!

Angeli hitijo in pridno delajo.

Zbirajo darove in jih zavijajo.

V veliki peči piškote pečejo.

Jabolka, orehe v škatle mečejo.

Tamle čudovite igrače nosijo,

saj otroci zanje v pismih prosijo.

Barvice in zvezki ter knjige, polne slik,

opice in kape, veliko rokavic.

Še Miklavž prihaja in nekaj godrnja.

Angelčke priganja, pomaga, kar se da.

Spet prišel prekmalu je letos god njegov.

Jutri gre na zemljo, pa manjka mu darov.

A za vas, otroci, je že pripravljeno.

Le bodite pridni, pa vse lepo bo šlo!

Glej, sveti Peter ima ključa težka,

z njima odprl je vrata nebeška.

ki jih imajo za pridne otroke.

Sveti Miklavž prav počasi prihaja

s palico dolgo prijazno pomaha.

Dobro pogledjte sedaj belo brado,

plašč ima zlat in na glavi še kapo.

Ko škof Miklavž je živel tu na zemlji,

vsem je pomagal, ki so bili revni.

Zdaj pa kristjani svetnika častimo,

dobri kot on in pobožni bodimo.

A. M.

Zaposleni v DMM smo povedali, s katero besedo naj bo zaznamovano prihajajoče leto

Zagorka – resnicoljubnost	Sonja – sreča
Terezija – družinska sreča	Andreja – zaupanje
Mojca – lepota	Vilma – ljubezen
Jasmina – ljubezen	Špela – zdravje
Jelka – odkritost	Sabina – mir
Metka – potrpežljivost	Tina – sonce
Marko – medsebojni odnosi	Irena – dobrota
Petra – zdravje	Patricija – dobrosrčnost
Gabrijela – bogastvo	Nevenka – zadovoljstvo
Klavdija – razumevanje	Katarina R. – vzdržljivost
Ksenija – medsebojna iskrenost	Joži – spoštovanje
Sabina – odkritost	Župnik – ljubezen
Mateja K. – povezanost	Jasna – vztrajnost
Leonida – radost	Vesna – zdravje
Bojana – veselje	Silva – medsebojni odnosi
Marta – prijaznost	Martina – iskrenost
Tadeja G. – pravičnost	Beti – radodarnost
Mateja S. – vera	Brankica – radost
Tadeja I. – povezanost	Tatjana – modrost
Ivica – ljubeznivost	

HIPOKRATOV KOTIČEK

Migaj, migaj moj Martin, bolj boš migal, bolj boš hin.

Astrid

Človek se je v svoji vsaj milijoninpolletni zgodovini veliko gibal, ko je lovil, bežal, se selil itd.; šele v zadnjih dva tisoč letih, predvsem pa zadnjih sto let se je pomehkužil.

Ali ste vedeli, da človek do 70. leta preživi kakih 150 000 ur v sedečem položaju; v avtomobilu 1,5 do 2 leti; na prostem 3,2 uri na dan poleti in 2,7 ur pozimi (Smodlaka, 1961). Danes je tega najbrž še manj, ker televizija in računalnik podaljšujeta ure, preživete v skrčenem položaju.

V starejših letih je najkoristnejša aerobna telovadba, ker dovaja srcu, ožilju in pljučem potreben kisik. Človek, ki redno vadi, ohranja sposobnosti srca in dihal skoraj nespremenjeno do 60. leta.

Drago Ulaga (1991) pravi: »Človeško srce je kakor stenska ura, ki jo je treba navijati vsak dan ali pa vsaj vsak drugi dan. Z gibanjem je treba zvišati frekvenco srčnega utripanja, to pa dosežemo z živahno hojo, lahkotnim tekanjem, s kolesarjenjem, plavanjem, plesi in z drugimi vajami.« Starejšim od 70 let priporočajo dnevne vaje, vendar morajo biti manj naporne in z odmori. Bolje je vaditi vsak dan 10 minut kot enkrat na teden 70 minut. Ljudje, ki imajo težave z nogami, lahko vadijo sede ali leže.

Z zmernim gibanjem in rekreacijo blagodejno vplivamo na duševno in telesno počutje, izognemo se otrdelosti sklepov, izgubi mišične moči, preležaninam, pomanjkanju teka, zapeki in brezvoljnosti.

Spodaj je napisanih nekaj vaj, ki jih lahko izvajate vsako jutro že v postelji ali kadarkoli preko dneva.

Preden začnemo z vadbo, je dobro, da spalnico dobro prezračimo. V postelji se dobro pretegnemo in nekajkrat globoko zadihamo. Na začetku vaje ponovimo 3 do 5-krat, kasneje lahko tudi večkrat.

Vaje:

- dvigujemo glavo od podlage,
- glavo obračamo na levo in desno stran,
- ramena potiskamo proti glavi,
- roke sklenemo za glavo ter dvigujemo in spuščamo komolce,
- roke položimo ob telesu ter odpiramo in zapiramo prste v pest,
- dvignemo roke in krožimo z dlanmi,
- napnemo trebušne mišice in jih počasi popuščamo,
- napnemo mišice zadnjice in jih počasi popuščamo,
- dvigujemo noge od podlage – izmenično in skupaj,
- noge pokrčimo v kolenu – izmenično in skupaj,
- dvignemo zadnjico od podlage,
- dvignemo eno nogo in jo položimo preko druge – izmenično,
- izmenično krožimo s stopali,
- dvigamo stopala navzgor in navzdol,
- krčimo prste na nogah,
- dvignemo se v sedeč položaj.

Ko končamo z vajami, posedimo na robu postelje z nogami, optimi ob tla, in še nekajkrat globoko zadihamo.

Veliko veselja in dobre volje, vsak ponedeljek, sredo in petek pa delimo na jutranji telovadbi v Mariji! Pridružite se nam.

Leonida

SPOMINSKE DROBTINICE

V naši skupini smo se pogovarjali o sv. Miklavžu, o običajih, ko smo bili še »rosno mladi«. Ugotovili smo, da je včasih potekalo praznovanje prav tako kot danes. Le stvari, ki nam jih je Miklavž prinesel, so bile mnogo skromnejše od današnjih. Mi smo dobivali le tisto, kar je bilo doma: krljce, orehe, kakšno suho sadje. Včasih je kdo dobil kakšno punčko ali drugo igračo, narejeno doma, iz starih cunj. Mame so doma pekle piškote, če so imele stvari za peko. Včasih, v času večje revščine, pa še tega ni bilo. Seveda, peka je potekala na skrivaj takrat, ko smo otroci šli spat. Nekdo je tudi zalotil mamo pri peki, a se je vedno izgovorila. Bali smo se, ko je v hišo prišel hudiček in smo takrat bili zelo, zelo pridni. Pred Miklavžem smo pridno molili in bili srečni, če smo kaj dobili.

Vse zbrane so pripovedovale svojo zgodbo in bilo je zelo prijetno ob obujanju spominov na otroško veselje. Potem smo malo zrasli in smo počasi prišli do spoznanja, da »Miklavža« pripravljajo starši. Smo pa bili previdno tiho, ker smo se bali, da Miklavž ne bo več nosil. Ena gospa je povedala, da sta z bratom nekaj dni pred miklavževanjem zagledala v kuhinji neke kartonske škatle. Ko sta vprašala, zakaj so tam, je mama hitro umaknila škatle in ni nič odgovorila. V tistih škatlah sta potem dobila darila. Takrat sta ugotovila, da darila pripravljajo starši, a kar nekaj časa nista o tem govorila. Druga je »zvedela«, ko je videla, da je Miklavž obut v očetove čevlje. Taki primeri so se kar vrstili.

Čez nekaj let smo same pripravljale darila za svoje otroke in ker leta hitro bežijo, so prišli na vrsto tudi vnučki. Zdaj nas še vedno obišče Miklavž in v tukajšnji veliki družini praznujemo z vso dobro voljo, ki jo premoremo.

Za dodatek prilagamo besedilo pesmice, katere se spominja naša prijateljica, ki je k nam prispela iz Radencev:

EJ, SVETNIK ČASTITI,
V DOLGI, SIVI BRADI.
ANGEL JE OB DESNI,
A HUDOBEC ZADAJ
S KLJUKASTIM ZAVITIM
NOSOM PRIKIMAVA
IN Z VERIGO TEŽKO

ZLOBNO POROŽLJAVA.

RAD BI NAS PO VRSTI
V KOŠ NA HRBTU SRAVIL,
Z BREZOVO METLICO
NAŠE GREHE ZDRAVIL.

Marija Žerjal

Pa lepo praznujte vsi vi, ki skrbite za nas, naj Jezušček prinese v vaša srca in v vaše družine veliko miru. Seveda naj pride voščilo tudi do vseh naših sorodnikov in do vseh ljudi dobre volje, ki prinašajo k nam mir in veselje.

Skupina Marija

Ko so kmetje pospravili zadnje pridelke s polja in so se dnevi začeli krajšati, je bilo tudi na kmetih več časa za pogovor, molitev in branje zanimivih knjig. Advent je bil že od nekdaj čas pričakovanja in priprave na božič. Za otroke pa je bilo seveda najbolj vznemirljivo pričakovanje Miklavža. Na enem od srečanj naših oskrbovancev v skupini za samopomoč so nam o svojih doživetjih takole pripovedovali:

ANČI PODOBNIK: „Ja, Miklavž mi je kot otroku vedno prinesel kakšno malenkost; vendar nič kupljenega. Samo, kar je bilo doma. Nastavili smo pehar in notri so bili jabolka, krljji, suhe hruške in orehi. Piškotov se ne spomnim, da bi bili.«

ROZI RUPNIK: „Tudi mi smo nastavili pehar. Notri ni bilo drugega kot domače suho sadje, doma pečeni piškoti, kakšno jabolko ter zvezek in svinčnik. Ja, pa palica je bila vedno, lepo pokonci, na sredini peharja.«

FRANCKA TRČEK: »Pri nas je vsako leto, dokler smo bili majhni, nosil Miklavž, vendar samo domače stvari, kot npr.: jabolka, suhe hruške, orehe, kakšen zvezek, radirko in svinčnik. Ja, pa palico! Bilo je vse skromno, vendar smo bili za vse zelo hvaležni in veseli. Veliko bolj kot so otroci sedaj. Dobijo vse mogoče igrače, pa se jih takoj naveličajo.«

IVANKA SUHADOLC: »Ja, mi je prinesel Miklavž vedno nekaj. Doma spečene piškote, sadje in tudi palico. Ampak čudno, piškote je spekla mama, pa nismo nič pogruntali. Res smo mislili, da jih je spekel Miklavž!«

MALČI OVEN: »Tudi pri nas je nosil Miklavž. Bil je skromen, a pozabil nas ni nikoli. Na predvečer sv. Miklavža smo še posebej vneto molili in od nestrpnega pričakovanja je bilo težko zaspiti. Zjutraj smo vstali precej prej kot navadno in se veselili darov.«

FRANC ISTENIČ: »Ja, Miklavža se spomnim in vem, da mi je napolnil pehar s suhim sadjem, orehi, piškoti in

bonboni. Ja, palice pa pri nas ni bilo!»

Ko sem poslušala (in opazovala) pripovedi naših stanovalcev o njihovih doživljanjih na miklavževu, sem ugotovila, kako skromna in majhna so bila njihova pričakovanja, zato tudi razočaranj ni bilo. Bili so srečni in zadovoljni s tem, kar so dobili, saj drugačnih in boljših stvari niso poznali.

D. K.

Pogovarjali smo se o pripravi na zimski čas in najbolj smo se nasmejali, ko sem vsakega posebej vprašala po njegovi največji zimski radosti:

- kepanje med otroci na griču
- klekljanje ob večerih in smučanje v krilu
- sankanje. Sani je naredi moj oče ali pa starejši bratje. Sankali smo se in bilo je zelo lepo, vendar mi je mama vsakokrat povedala, da si moram poiskati kakšne stare čevlje. Velikokrat se je zgodilo, da smo po končanem sankanju izgubili podplate starih čevljev.
- Pečen hlebček kruha, ki sem ga še vročega pojedla in za večerjo ni nič več ostalo.
- Gazenje v vrsti, po snegu, z laternami k polnočnici.
- Pri nas ni bilo vsako leto snega, ko pa je zapadel, smo ga pa samo opazoval in hodili po njem.

Skupina Marta

Ah, ti sveti Nikolaj,
kar te prosim, daj mi daj,
če ne veš kje sem doma
pa naj te angelček popelja.
Mari Troha

Oh, ti sveti Nikolaj,
kar te prosim, daj mi, daj,
konjčka brzih nog,
svetlih par ostrog,
pa tudi ne pozabi biča,
da poženem z njim konjiča,
da poženem ga hip hop,
Tam se zvezde šetajo,
venec božji spletajo.

Zvezde zlate gledal in na nje bi sedal,
zase in za mamo, dve bi vzal na ramo.

Marija Dragman

Od zrna do kruha

V petek, 9. novembra, smo se stanovalci Doma Marije in Marte udeležili prireditve *Od zrna do kruha*, na kateri so nastopili Vandrovčki, folklorna skupina iz Hotedršice in dramska skupina, v kateri sodelujejo sestre in negovalke iz našega Doma. Nastopajoči so številno občinstvo navdušili s prikazom starih običajev, izmed katerih sem si najbolj zapomnila snubitev v uprizoritvi naših deklet. Sicer pa je bil čudovit tudi ves preostali program. Ob koncu so nam postregli z domačimi dobrotami; kot se spodobi, pa smo nazdravili tudi Martinu. Upamo, da bo podobnih prireditev v prazničnem času še več, saj nam zelo popestrijo življenje v Domu.

V imenu stanovalcev se vsem nastopajočim in pripravljalnemu odboru topla zahvaljujem.

Tinca Škrlič

Spoštovani in dragi zaposleni Doma Marije in Marte

Prav vsem se želiva iskreno zahvaliti za profesionalno in ljubečo skrb za našo pokojno mamo Aleksandro Bizjak. Ob najinih obiskih sva znova in znova spoznavala, kako vsi zaposleni s predanostjo, pozornostjo in potrpežljivostjo opravljate svoje delo, pa naj gre za vodenje, strokovne naloge, osebno nego, razdeljevanje hrane, čiščenje ali ostala opravila.

Da opravljate svoje poslanstvo tudi v duhu Božje ljubezni sva še posebej spoznala ob ganljivem slovesu, ko ste se od naše mame poslovili z branjem hvalnic, molitvijo in pesmijo. Ob tem se želiva zahvaliti tudi g. župniku za njegove besede in usmerjanje naše pozornosti proti Nebu. Iskrena in najtoplejša zahvala prav vsem, naj vam Bog obilo povrne.

Vsem želiva, da vam Bog pri vašem plemenitem poslanstvu še naprej naklanja odprto srce in obilo življenjskih moči ob vsakodnevnih delovnih izzivih. Ob bližajočih božičnih praznikih pa vam želiva prijetno praznovanje in veliko lepega v novem letu 2013.

Martina in Igor
v imenu vseh sorodnikov

AKTIVNOSTI V DECEMBRU

MEDGENERACIJSKE SKUPINE

- ❖ BETANIJA: sreda ob 15. uri v delovni terapiji
  - ❖ EMAVS: torek ob 15. uri v delovni terapiji Doma Marte
  - ❖ MARIJA: torek ob 15. uri v jedilnici Doma Marije
  - ❖ MARTA: torek ob 15. uri v II. nadstropju Doma Marije
- PONEDELJEK, SREDA, PETEK ob 7.10: telovadba v Domu Marije;
TOREK ob 9. uri: vaje za spomin v kapeli Doma;
ČETRTEK ob 9. uri: ustvarjalna delavnica v delovni terapiji;
SOBOTA ob 10. uri: druženje s skupino Nazaret;
SREDA, 5. 12. 2012, ob 16. uri: obisk Miklavža;
SREDA, 12. 12. 2012, ob 9.15: bralna urica s knjižničarko;
SREDA, 12. 12. 2012, ob 15. uri: pevski zbor DU Rovte v kapeli;
ČETRTEK, 13. 12. 2012, ob 9. uri: stanovalci pripovedujejo v vrtcu;
NEDELJA, 16. 12. 2012, ob 18. uri: FURMANI v Jožefovi dvorani;
TOREK, 18. 12. 2012, ob 16. uri: praznični nastop citrark v kapeli;
TOREK, 18. 12. 2012, ob 19. uri: FILM v Jožefovi dvorani;
SREDA, 19. 12. 2012, ob 10. uri: pevski zbor DU Logatec v kapeli;
PETEK, 21. 12. 2012, ob 14. uri: praznovanje rojstnih dni stanovalcev;
TOREK, 25. 12. 2012, BOŽIČ, GOSPODOVO ROJSTVO;
ČETRTEK, 27. 12. 2012, ob 9. uri: stanovalci pripovedujejo v vrtcu;
PETEK, 28. 12. 2012, ob 15. uri: ČAJANKA za svojce in stanovalce;
TOREK, 31. 12. 2012, SILVESTROVO, v novem letu mir in blagoslov;
PETEK ob 10.30: sv. maša v kapeli Doma;
NEDELJA ob 10. uri: sv. maša v župnijski cerkvi.

*Meni pa je dobro,
da sem blizu Tebe, moj Bog.
Ps 73,28*

ALEKSANDRA BIZJAK

Blagor vam, ker ste se že tukaj veselili srečne večnosti.

V liku se skriva 15 imen. Napisana so v štirih smereh: z leve na desno, z desne na levo, od zgoraj navzdol in od spodaj navzgor. Med seboj se tudi križajo. Ko najdete in prečtate vsa imena, vam ostane pet polj. Črke na njih preberite vodoravno; tako dobite še eno ime. Katero?

S	I	L	V	A	M	O	I
O	K	R	A	M	E	K	R
N	A	J	N	A	T	N	Z
J	R	A	J	R	K	I	V
A	M	N	A	I	A	V	O
E	E	A	C	J	O	M	N
A	N	I	C	A	N	A	K
E	N	O	T	M	A	J	A

SMEJALNICA

- Sinko sprašuje mamo: Ali je Bog tudi bolan? – *Ja, kaj ti ne pride na misel. Zakaj pa to vprašuješ?* – V časopisu piše, da je Bog poklical k sebi gospoda Vodopivca, zdravnika. Torej je bolan.
- Smetarji so pobirali odpadni material. Pred hišo stoji gospa in vprašajo jo, če ima kaj za odpad. Gre v hišo in pripelje ven moža na vozičku: *Vzemite ga, kaj slabšega nimam.*
- Sin edinec študira pravo v tujini. Prišel je dan izpita: Sto procentno padel! Telefonira mami: *Padel sem, pripravi očeta.* Naslednji dan mama pokliče: *Le pridi, oče je pripravljen – pripravi se tudi ti!*
- Učiteljica reče: Miha, povej, kje leži Slovenija. *Ne vem.* – Kje leži Nemčija? – *Ne vem.* – Pa povej, kje leži tvoj Atlas. – *Tudi ne vem.*

Zapisala Frančiška Jakša